[1964] 7 ఎస్ సి ఆర్ 639

1964, ఏప్రిల్ 3

మోటార్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ కంట్రోలర్, మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం, బొంబాయి మరియు ఇతరులు

v.

ప్రొవిన్షియల్ రాష్ట్రీ ఒక మోటార్ కామ్ గార్ యూనియన్, నాగ్ పూర్ మరియు ఇతరులు

[పి.బి.గజేంద్రగడ్కర్, సి.జె., కె.ఎన్.వాంచూ, కె.సి.దాస్ గుప్తా, జె.జె.]

పారిశ్రామిక వివాదం-సర్వీసు రద్దు-నోటీసు చెల్లుబాటు-ఒక సంస్థ యొక్క అన్ని పోస్టులను రద్దు చేయడం-పోస్టులను తగ్గించడం-రోడ్డు రవాణా సంస్థల చట్టం 1950 (64 ఆఫ్ 1950), 1956 చట్టం 87, 47-ఎ-సెంట్రల్ ప్రావిన్సెస్ అండ్ బెరార్ ఇండస్ట్రియల్ డిస్ప్యూట్స్ సెటిల్మెంట్ యాక్ట్, 1947 (సి.పి. & ఎల్:లెరార్ 23 ఆఫ్ 1947)

రాష్ట్రాల పునర్వ్యవస్థీకరణ చట్టం-1956 ఆమోదం ఫలితంగా, మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో ఉన్న విదర్భ ప్రాంతం బొంబాయి రాష్ట్రంలో భాగమైంది మరియు 1950 బొంబాయి పునర్వ్యవస్థీకరణ చట్టం ప్రకారం బొంబాయి రాష్ట్రం విభజించబడినప్పుడు, ఈ ప్రాంతం మహారాష్ట్ర రాష్ట్రంలోనే ఉండిపోయింది. 1956కు ముందు రోడ్డు రవాణా సంస్థల చట్టం 1950 ప్రకారం స్థాపించబడిన బొంబాయి స్టేట్ రోడ్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ కార్పొరేషన్ మరియు ప్రొవిన్షియల్ సర్వీసెస్ వరుసగా బొంబాయి, మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రాలలో పనిచేసేవి. ఈ ప్రాదేశిక మార్పుల వల్ల తలెత్తే పరిస్థితులను ఎదుర్కోవడానికి, పార్లమెంటు రోడ్డు రవాణా కార్పొరేషన్ల చట్టం, 1950 కు సవరణలు చేసింది, దీని ద్వారా చట్టం కింద స్థాపించబడిన కార్పొరేషన్ల పునర్వ్యవస్థీకరణ, పునర్వ్యవస్థీకరణ మరియు రద్దుకు వీలుగా 47-ఎ సెక్షన్ ప్రవేశపెట్టబడింది. 1961 మే 27న కేంద్ర ప్రభుత్వం బొంబాయి స్టేట్

రోడ్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ కార్పొరేషన్ ను పునర్వ్యవస్థీకరించడానికి, 1956 పునర్విభజన చట్టం ప్రకారం బొంబాయి రాష్ట్రానికి చెందిన వాణిజ్య సంస్థగా మారి విదర్భ ప్రాంతంలో పనిచేస్తున్న ప్రావిన్షియల్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ సర్వీసెస్ ను విలీనం చేస్తూ చట్టంలోని సెక్షన్ 47-ఎ కింద ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది. ఇందులోని క్లాజ్ 9(1) ప్రకారం ప్రొవిన్షియల్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ సర్వీసెస్ లోని అన్ని పోస్టులను రద్దు చేయాలని, అలాంటి పోస్టుల్లో ఉన్న వారందరినీ సర్వీసు కోసం డిశ్చార్జ్ చేయాలని, అయితే అలాంటి వారికి మహారాష్ట్ర రాష్ట్ర రోడ్డు రవాణా సంస్థ సర్వీసులో కొనసాగే అవకాశం కల్పించింది. ప్రొవిన్షియల్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ సర్వీసెస్ (విదర్భలో పనిచేస్తోంది) ద్వారా నియమించబడిన వ్యక్తుల సేవలను నిలిపివేస్తూ నోటీసు జారీ చేయబడింది. అప్పుడు ప్రొవిన్షియల్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ సర్వీసెస్ కు చెందిన ఇద్దరు మాజీ ఉద్యోగులు, ఆ సంస్థకు చెందిన కార్మికుల సంఘం భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్స్ 226, 227 ప్రకారం బొంబాయి హైకోర్టులో దరఖాస్తు చేసుకున్నారు. పోస్టుల రద్దు, ఉద్యోగుల సర్వీసుల తొలగింపు నోటీసుల జారీలో ప్రభుత్వం తీసుకున్న చర్యలు సెంట్రల్ ప్రావిన్సెస్ అండ్ బెరార్ ఇండస్ట్రియల్ డిస్ప్యూట్స్ సెటిల్ మెంట్ యాక్ట్ 1947లోని సెక్షన్ 31 నిబంధనలను ఉల్లంఘించాయని పేర్కొంటూ ఉద్యోగులకు జారీ చేసిన సర్వీసు తొలగింపు నోటీసుల చెల్లుబాటును సవాలు చేసింది.

ఒక సంస్థ యొక్క అన్ని పోస్టులను రద్దు చేయడం అంటే సెంట్రల్ ప్రావిన్సెస్ అండ్ బెరార్ ఇండస్ట్రియల్ డిస్ప్యూట్స్ సెటిల్మెంట్ యాక్ట్.1947 యొక్క షెడ్యూల్ 2 లోని ఐటమ్ 1 యొక్క అర్థంలో పోస్టులను తగ్గించడం కాదు; పోస్టులను రద్దు చేస్తూ, ఉద్యోగుల సర్వీసులను తొలగిస్తూ ప్రభుత్వం జారీ చేసిన ఉత్తర్వు చట్టంలోని 31వ అధికరణలో మార్పునకు నోచుకోలేదు. అందువల్ల ప్రభుత్వం సెక్షన్ 31లో పేర్కొన్న ప్రక్రియను పాటించాల్సిన అవసరం లేదు.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 742 ఆఫ్ 1963. 1961 జూలై 4, 5 తేదీల్లో బాంబే హైకోర్టు (నాగపూర్ బెంచ్) ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వులపై 1961 స్పెషల్ సివిల్ అప్లికేషన్ నంబర్ 150లో అప్పీల్ చేశారు.

పిటిషనర్ల తరఫున అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ జి.బి.పాయ్, ఆర్.హెచ్.ఢ్లీబార్ వాదనలు వినిపించారు.

ప్రతిస్పందకుడు హాజరు కాలేదు.

ఏప్రిల్ 3, 1964. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో..

డీఏలు.. గుప్తా, జె.- ఈ అప్పీలులో ఒక చిన్న అంశం పరిశీలనకు వస్తుంది. అయితే ఈ విషయం ఎలా ఉత్పన్నమవుతుందో అర్థం చేసుకోవడానికి కొంత సుదీర్ఘమైన వాస్తవాల ప్రకటన అవసరం.

రోడ్డు రవాణా సంస్థ చట్టం, 1950 కింద స్థాపించబడిన మూడు రోడ్డు రవాణా కార్పొరేషన్లు 1956 రాష్ట్రాల పునర్విభజన చట్టం, 1956 అమలులోకి వచ్చినప్పుడు బొంబాయి, మధ్యప్రదేశ్ మరియు హైదరాబాద్ రాష్ట్రాలలో పనిచేస్తున్నాయి. ఈ మూడు కార్పొరేషన్లను వరుసగా బొంబాయి స్టేట్ రోడ్ ట్రాన్స్పోర్ట్ కార్పొరేషన్, ప్రొవిన్షియల్ ట్రాన్స్పోర్ట్ సర్వీస్ మరియు స్టేట్ ట్రాన్స్పోర్ట్ మరాఠ్వాడా అని పిలిచేవారు. 1956 రాష్ట్ర పునర్విభజన చట్టం ప్రకారం రాష్ట్రాల పునర్విభజన ఫలితంగా పూర్వపు బొంబాయి రాష్ట్రం తన భూభాగాలను కొత్తగా ఏర్పడిన మైసూర్ రాష్ట్రానికి, కొన్ని ప్రాంతాలను రాజస్థాన్ రాష్ట్రానికి కోల్పోయింది. మరోవైపు, బొంబాయి సంస్థానం హైదరాబాదు రాష్ట్రం నుండి మరాఠ్వాడాను, మధ్య ప్రదేశ్ రాష్ట్రం నుండి విదర్భ ప్రాంతాన్ని, అప్పటి సౌరాష్ట్ర రాష్ట్రం మరియు కచ్ రాష్ట్రం నుండి కొన్ని ఇతర ప్రాంతాలను పొందింది. ఈ ప్రాదేశిక మార్పుల నుండి ఉత్పన్నమయ్యే పరిస్థితిని ఎదుర్కోవటానికి, పార్లమెంటు రోడ్డు రవాణా కార్పొరేషన్ సవరణ చట్టం, 1956 ను ఆమోదించింది, తద్వారా రోడ్డు రవాణా సంస్థ చట్టం, 1950 ను సవరించింది. సవరణ చట్టం ద్వారా ప్రవేశపెట్టిన సెక్షన్ 47-ఎ ప్రకారం సెక్షన్ 3 ప్రకారం ఏర్పాటైన కార్పొరేషన్ల పునర్వ్యవస్థీకరణ, పునర్విభజన, రద్దుకు అవకాశం ఉంది. 1956 డిసెంబరు 31న బొంబాయి ప్రభుత్వం సమర్పించిన పునర్విభజన పథకానికి ఆమోదముద్ర వేస్తూ కేంద్ర ప్రభుత్వం ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది. ఈ పథకం ద్వారా బొంబాయి రాష్ట్ర రోడ్డు రవాణా సంస్థ

పనిచేస్తూ, రాష్ట్ర పునర్వ్యవస్థీకరణ చట్టం ప్రకారం మైసూరు, రాజస్థాన్ రాష్ట్రాలకు బదిలీ చేయబడిన ప్రాంతాలను బొంబాయి రాష్ట్ర రోడ్డు రవాణా సంస్థ కార్యకలాపాల ప్రాంతం నుండి మినహాయించారు. ఇది 1957 జనవరి 1 నుంచి అమల్లోకి వచ్చింది. రాష్ట్రాల పునర్వ్యవస్థీకరణ చట్టం యొక్క మరొక పర్యవసానం ఏమిటంటే, ప్రావిన్షియల్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ సర్వీసెస్ మరియు స్టేట్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ మరాఠేవాడ అని పిలువబడే రెండు వాణిజ్య సంస్థలు బొంబాయి రాష్ట్రం యొక్క వాణిజ్య సంస్థలుగా మారాయి. 1960 లో బొంబాయి రాష్ట్రంలో ప్రాదేశిక మార్పులు సంభవించాయి. 1960 బొంబాయి పునర్వ్యవస్థీకరణ చట్టం, నెం.11 ద్వారా, బొంబాయి రాష్ట్రం తిరిగి మునుపటి రాష్ట్రంలో ఉన్న దానిలో భాగంగా విభజించబడింది, గుజరాత్ రాష్ట్రం పేరుతో కొత్త రాష్ట్రంగా ఏర్పడింది, మిగిలిన ప్రాంతానికి మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం అని పేరు పెట్టారు. దీని పర్యవసానంగా బొంబాయి రాష్ట్ర రోడ్డు రవాణా సంస్థ కార్యకలాపాల ప్రాంతం నుండి చట్టంలోని సెక్షన్ 47-ఎ కింద మరికొన్ని ప్రాంతాలను మినహాయించారు. అప్పుడు పరిస్థితి ఏమిటంటే, మహారాష్ట్ర ప్రాంతంలో రాష్ట్ర రవాణా, మరాఠేవాడా, ప్రావిన్షియల్ ట్రాన్స్పోర్ట్ సర్వీస్ విదర్భ ప్రాంతంలో, మిగిలిన మహారాష్ట్ర రాష్ట్రంలో బొంబాయి స్టేట్ ట్రాన్స్పోర్ట్ కార్పొరేషన్ నడుస్తున్నాయి. పరిస్థితులు ఇలా ఉన్నప్పుడే కేంద్ర ప్రభుత్వం మే 27న ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది. 1961 సవరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 47-ఏ ప్రకారం.. ఈ ఉత్తర్వు ద్వారా బొంబాయి స్టేట్ రోడ్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ కార్పొరేషన్ ను పునర్నిర్మించి, రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి చెందిన మరో రెండు రవాణా సంస్థలైన ప్రొవిన్షియల్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ సర్వీసెస్, మరాఠేవాడా స్టేట్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ లను విలీనం చేసే పథకానికి ఆమోదం తెలిపింది. పునర్విభజన తర్వాత ఈ కార్పొరేషన్ ను మహారాష్ట్ర రాష్ట్ర రోడ్డు రవాణా సంస్థగా పిలిచేవారు. ఈ ఉత్తర్వులోని క్లాజ్ 9(1)లో అన్ని పోస్టులను రద్దు చేయాలని పేర్కొన్నారు. రెండు[మార్చు] అండర్ టేకింగ్స్, ప్రావిన్షియల్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ సర్వీసెస్. మరియు స్టేట్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ మరాఠేవాడా, మరియు అటువంటి పదవుల్లో ఉన్న వారందరినీ సర్వీసు నుండి డిశ్చార్జ్ చేయడానికి. అయితే అలాంటి వారికి పరిహార పింఛన్ లేదా గ్రాట్యుటీ వంటి టెర్మినల్ బెనిఫిట్స్ తీసుకునే వెసులుబాటు కల్పించారు. వారికి వర్తించే నిబంధనల ప్రకారం లేదా 1961 జులై 1 నుండి మహారాష్ట్ర రాష్ట్ర రోడ్డు రవాణా సంస్థ సేవలో కొనసాగడానికి అర్హులు. 9వ నిబంధనలోని సబ్ క్లాజ్ 2 ప్రకారం ప్రతి ఒక్కరూ ఇలాంటి

ఆప్షన్లను వినియోగించుకునే అవకాశం కల్పించారు. మహారాష్ట్ర స్టేట్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ కార్పోరేషన్ యొక్క సేవలో కొనసాగినట్లయితే, ఆ కార్పోరేషన్ ద్వారా ఉద్యోగం పొందడానికి అర్హత కలిగి ఉంటుంది. వేతనంతో సహా అవే నియమనిబంధనలు. నియమిత రోజుకు ముందు మరియు మునుపటి కార్పొరేషన్ల కింద అతని సేవలను లెక్కించడానికి అతనికి వర్తించేవి, ఎందుకంటే ... 9వ క్లాజులోని అన్ని ఉద్దేశ్యాల ఉప క్లాజు ఈ మాటల్లోనే ఉంది:.:. .

"బాంబే పునర్వ్యవస్థీకరణ చట్టం, 1960 (1960 యొక్క 11) లోని సెక్షన్ 77 యొక్క నిబంధనలకు లోబడి, కార్పొరేషన్ సేవలో కొనసాగుతున్న ఏ వ్యక్తి యొక్క సేవా నిబంధనలను నిర్ణీత రోజు తరువాత నిర్ణయించే లేదా మార్చడానికి మహారాష్ట్ర రాష్ట్ర రోడ్డు రవాణా సంస్థ యొక్క హక్కును సబ్ పేరా (2) లోని ఏదీ ప్రభావితం చేయదని భావించబడదు". "అటువంటి వ్యక్తికి నిర్ణీత తేదీకి ముందు వర్తించే సర్వీస్ షరతులు అతని ప్రతికూలతకు అనుగుణంగా మారవు. కేంద్ర ప్రభుత్వ మునుపటి అనుమతితో తప్ప".

ప్రొవిన్షియల్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ సర్వీసెస్ (విదర్భలో పనిచేస్తున్న) ఉద్యోగుల సేవలను తొలగిస్తూ నోటీసులు జారీ చేశారు. 1961, మే 27న జారీ చేసిన పునర్విభజన ఉత్తర్వు చెల్లుబాటును సవాలు చేస్తూ, ఉద్యోగులకు జారీ చేసిన సర్వీసు రద్దు నోటీసులను సవాలు చేస్తూ ప్రొవిన్షియల్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ సర్వీసెస్ కు చెందిన ఇద్దరు మాజీ ఉద్యోగులు, ఆ సంస్థకు చెందిన కార్మికుల సంఘం 1961 జూన్ 12న రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226, ఆర్టికల్ 227 కింద దరఖాస్తు చేసుకున్నాయి. ఈ క్రింది ఉపశమనాలను ప్రార్థించారు:

(ఎ) తొలగింపు నోటీసులను రద్దు చేయాలి;

(బి) సెక్షన్ 47-ఎ ప్రకారం బొంబాయి రాష్ట్ర రోడ్డు రవాణా సంస్థలో ప్రావిన్షియల్ ట్రాన్స్ పోర్ట్ సర్వీసెస్ విలీనం చేయరాదు.

(సి) "పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం, 1947 యొక్క సెక్షన్ 25-ఎఫ్ మరియు ఇతర చట్ట నిబంధనల ప్రకారం బాధ్యతలను నిర్వర్తించాలని ఆదేశిస్తూ ప్రతివాదులకు మాండమస్ రిట్ జారీ

చేయాలి, అలాగే విలీనం ఉత్తర్వు చట్టబద్ధమైనది మరియు సముచితమైనదిగా భావించినప్పటికీ, ఉత్తర్వు యొక్క 9 వ పేరా ద్వారా.

ఈ ప్రార్థనలకు మద్దతుగా మూడు వాదనలు లేవనెత్తబడ్డాయి. మొదటిది మే 27న జారీ చేసిన ఉత్తర్వు చట్టంలోని సెక్షన్ 47-ఎలోని నిబంధనలను ఉల్లంఘిస్తుందని, అందువల్ల ఇది చట్టరీత్యా చెడ్డదని వాదించారు. రెండో వాదన ఏమిటంటే, ఉత్తర్వులోని సిఎల్.9లోని సబ్ సిఎల్.3 నిబంధన బాంబే పునర్వ్యవస్థీకరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 77లోని నిబంధనలను ఉల్లంఘిస్తుంది. పోస్టులను రద్దు చేయడంలో, ఉద్యోగుల సర్వీసుల తొలగింపు నోటీసులు జారీ చేయడంలో ప్రభుత్వం తీసుకున్న చర్య చెడ్డదని, మొదటిది పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ 25ఎఫ్ (బి), ఎల్ఈలను ఉల్లంఘించిందని, రెండవది, ఇది సి.పి మరియు బెరార్ పారిశ్రామిక వివాదాల పరిష్కార చట్టంలోని సెక్షన్ 31 నిబంధనలను ఉల్లంఘించిందని వాదించారు. 1947.

ప్రభుత్వ ఉత్తర్వులు చట్టంలోని సెక్షన్ 47-ఏను ఉల్లంఘించాయన్న మొదటి వాదనను హైకోర్టు తోసిపుచ్చింది. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని ఎస్.25ఎఫ్ (బి), (సి) నిబంధనలను ఉల్లంఘించడం వల్ల ప్రభుత్వం తీసుకున్న చర్య చెడ్డదన్న పిటిషనర్ వాదనను తోసిపుచ్చింది. అయితే సబ్ సీఎల్ కు నిబంధన విధించడంపై హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. బొంబాయి పునర్విభజన చట్టంలోని సెక్షన్ 77కు విరుద్ధంగా ఉన్న ఈ ఉత్తర్వులోని 9వ అధికరణం చట్టరీత్యా చెడ్డదని, అయితే ఈ నిబంధన విడదీయలేనిదని, దాని చట్టవిరుద్ధత పథకం పనితీరును ప్రభావితం చేయదని పేర్కొంది. పోస్టుల రద్దుపై సర్వీసుల తొలగింపు నోటీసులు జారీ చేయడంలో ప్రభుత్వం తీసుకున్న చర్య సీపీ, బెరార్ పారిశ్రామిక వివాదాల పరిష్కార చట్టంలోని సెక్షన్ 3ఎల్ నిబంధనలకు అనుగుణంగా లేదని, తదనుగుణంగా చెల్లదనే పిటిషనర్ వాదనను హైకోర్టు అంగీకరించింది. ఫలితంగా పోస్టుల రద్దుకు ప్రభుత్వం చేసిన తీర్మానాన్ని, దాని పర్యవసానంగా జారీ చేసిన తొలగింపు నోటీసులను హైకోర్టు కొట్టివేసింది.ఉద్యోగులుగా ఉన్న ఉద్యోగుల్లో ఏ ఒక్కరికీ నష్టం కలిగించేలా సర్వీసుల నిబంధనలను మార్చడానికి సంబంధించిన సబ్ పేరా (ఆర్డర్ లోని 9వ పేరాలోని 3ఎల్ పేరా) నిబంధన కింద ఎలాంటి చర్యలు తీసుకోవద్దని మహారాష్ట్ర రాష్ట్ర

రోడ్డు రవాణా సంస్థను ఆదేశిస్తూ ఆదేశాలు జారీ చేసింది. నిర్ణీత తేదీకి వెంటనే అంటే 1961 జూలై 1వ తేదీన మొదటి ప్రతివాది. హైకోర్టు ఇచ్చిన ఈ ఆదేశాలపై మహారాష్ట్ర రాష్ట్రం, మహారాష్ట్ర రాష్ట్ర రోడ్డు రవాణా సంస్థ, మహారాష్ట్ర మోటార్ ట్రాన్స్పోర్ట్ కంట్రోలర్ అప్పీల్ చేశాయి. హైకోర్టులో పిటిషనర్ల తరఫున ఎవరూ మా ముందు హాజరు కాలేదు. మే 27, 19-19న ఇచ్చిన తీర్పు చట్టంలోని సెక్షన్ 47-ఎను ఉల్లంఘించలేదని హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు సరైనదేనని మా ముందు సవాలు చేయలేదు. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలోని సెక్షన్ 25ఎఫ్(బి), (సి)లను ఉల్లంఘించడం వల్ల పోస్టుల రద్దు, ఉద్యోగుల సర్వీసుల తొలగింపులో ప్రభుత్వ చర్య చెడ్డది కాదని హైకోర్టు తీర్పు కూడా మా ముందు ప్రశ్నించింది. అందువల్ల, మేము ఈ నిర్ధారణల యొక్క సరైనదా లేదా ఇతరత్రా పరిశీలించలేదు మరియు నిర్ణయం ఆధారంగా అప్పీలును పరిష్కరిస్తాము. ఈ అంశాలు సరైనవే.

పోస్టులను రద్దు చేయాలని, ఆ పోస్టుల్లోని ఉద్యోగుల సర్వీసులను తొలగించాలని ఆదేశించడంలో ప్రభుత్వం సిపి, బెరార్ పారిశ్రామిక వివాదాల పరిష్కార చట్టంలోని సెక్షన్ 31 నిబంధనలను ఉల్లంఘించిందని హైకోర్టు భావించడం తప్పు అని అప్పీల్ కు మద్దతుగా కోరిన మొదటి వాదన. ఆ విభాగం ఈ మాటల్లోనే ఉంది:-

31. (1) సెక్షన్ 30 కింద లేదా షెడ్యూల్ 2లో పేర్కొన్న ఏదైనా పారిశ్రామిక అంశానికి సంబంధించి ఏదైనా స్టాండింగ్ ఆర్డర్లలో మార్పు చేయాలనుకుంటే, అతను ఉద్యోగుల ప్రతినిధికి నిర్దేశిత ఫారంలో పద్నాలుగు రోజుల నోటీసు ఇవ్వాలి.

(2) యజమాని నోటీసు కాపీని లేబర్ కమీషనర్, లేబర్ ఆఫీసర్ మరియు • ప్రతిపాదిత మార్పు వల్ల ప్రభావితమైన ఉద్యోగులు పనిచేసే ఆవరణలో మరియు లేబర్ కమీషనర్ ప్రత్యేకంగా ఆదేశించిన ఇతర ప్రదేశాలలో నోటీసు యొక్క కాపీని అతికించాలి.

(3) అటువంటి నోటీసు అందుకున్న తరువాత సంబంధిత ఉద్యోగుల ప్రతినిధి యజమానులతో సంప్రదింపులు జరుపుతారు".

ఈ చట్టంలోని రెండవ షెడ్యూలు అనేక విషయాలను ప్రస్తావించింది, వాటిలో మొదటిది "ఉద్యోగం చేసే వ్యక్తుల సంఖ్యలో శాశ్వత లేదా పాక్షిక-శాశ్వత స్వభావాన్ని కలిగి ఉండటానికి ఉద్దేశించినది లేదా బలప్రయోగం వల్ల కాదు". షెడ్యూలు-2లోని ఈ అంశానికి లోబడి అన్ని పోస్టులను శాశ్వతంగా తగ్గించడమేనన్న వాదన హైకోర్టులో బలంగా వినిపిస్తోంది. అదే నిజమైతే 31వ అధికరణలో నిర్దేశించిన ప్రక్రియను ప్రభుత్వం తప్పనిసరిగా పాటించాల్సి ఉంటుంది. అది జరగలేదని ఒప్పుకున్నారు. కాబట్టి ఒక సంస్థలోని అన్ని పోస్టులను రద్దు చేయడం అంటే పోస్టుల తగ్గింపునకు సమానమా అనేది చిన్న ప్రశ్న. మా అభిప్రాయం ప్రకారం తగ్గింపు అనే పదాన్ని తగ్గించిన తరువాత ఏదైనా మిగిలి ఉన్నప్పుడు మాత్రమే ఉపయోగించవచ్చు. నిర్మూలన అనేది మొత్తం విషయం యొక్క తగ్గింపు అని మాట్లాడటం తెలివైనది లేదా సహేతుకమైనదిగా అనిపించదు. షెడ్యూలు-2లోని అంశం-1లో పేర్కొన్న విధంగా 'ఉద్యోగాల్లో ఉన్నవారి సంఖ్యను తగ్గించడం' అనే పదం అన్ని పోస్టులను రద్దు చేయడాన్ని కవర్ చేస్తుందన్న హైకోర్టు వాదనతో మేం ఏకీభవించలేకపోతున్నాం. పోస్టులను రద్దు చేసి, ఉద్యోగుల సర్వీసులను తొలగిస్తూ జారీ చేసిన ప్రభుత్వ ఉత్తర్వు సి.పి., బెరార్ పారిశ్రామిక వివాదాల పరిష్కార చట్టంలోని సెక్షన్ 31లోని అర్థంలో వచ్చిన మార్పు కాదని మా అభిప్రాయం. అందువల్ల ప్రభుత్వం సెక్షన్ 31లో పేర్కొన్న ప్రక్రియను పాటించాల్సిన అవసరం లేదు.

ఇది సబ్-సిఎల్ కు నిబంధన యొక్క చెల్లుబాటు గురించి ప్రశ్నకు దారితీస్తుంది. ఆర్డర్ లోని 9వ అధ్యాయంలోని 3వ అధ్యాయం. బాంబే పునర్విభజన చట్టంలోని సెక్షన్ 77లోని నిబంధనలను ఈ నిబంధన ఉల్లంఘిస్తోందనేది కార్మికుల వాదన. ఆ సెక్షన్ లో ఒక నిబంధన ఉంది, ఎవరైనా సహకార, సహకార సంఘం లేదా ఏదైనా వాణిజ్య సంస్థ లేదా పారిశ్రామిక సంస్థ ద్వారా పునర్నిర్మాణం, పునర్వ్యవస్థీకరణ, విలీనం లేదా రద్దు ఫలితంగా ఏదైనా కార్మికుడి బదిలీ లేదా పునర్నియోగం జరిగినప్పుడు, అటువంటి బదిలీ లేదా పునః ఉపాధి తరువాత కార్మికుడికి వర్తించే సేవా నిబంధనలు మరియు షరతులు తిరిగి ఉద్యోగ బదిలీకి ముందు అతనికి వర్తించే వాటి కంటే తక్కువ అనుకూలంగా ఉండవు. సబ్-సీఎల్ అయినప్పటికీ అది పనివారు పట్టుకున్నట్లు తెలుస్తోంది. కార్పొరేషన్ సర్వీసులో కొనసాగే ఏ వ్యక్తి సర్వీసు షరతులను

నిర్ణయించడానికి లేదా మార్చడానికి మహారాష్ట్ర రాష్ట్ర రోడ్డు రవాణా సంస్థకు ఉన్న హక్కు బొంబాయి పునర్వ్యవస్థీకరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 77లోని నిబంధనలకు లోబడి ఉంటుందని ఉత్తర్వులోని సివిల్ 9 లోని 3 ఖచ్చితంగా పేర్కొంది. బొంబాయి పునర్వ్యవస్థీకరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 77లోని నిబంధనలు ఉన్నప్పటికీ కేంద్ర ప్రభుత్వ ఆమోదంతో ఒక కార్మికుడి సేవా నిబంధనలు అతనికి ప్రతికూలంగా మారవచ్చునని మొదటి చూపులోనైనా అనిపిస్తుంది. అయితే అలాంటి వ్యత్యాసం ఏమీ లేదని మాకు సమాచారం అందింది. ఏ కార్మికుడికైనా కలిగే నష్టాల్లో ఎలాంటి వ్యత్యాసం ఉందనే నిర్దిష్ట వాదన కూడా పిటిషన్ లో లేదు. భవిష్యత్తులో మార్పు వస్తుందేమోనన్న ఆందోళన మాత్రమే వ్యక్తమైంది. జారీ చేసిన నోటీసుల్లో జారీ చేసిన ఉత్తర్వుల్లో సర్వీసు నిబంధనలు మారవని స్పష్టంగా హామీ ఇచ్చినట్లు ప్రభుత్వం కౌంటర్ అఫిడవిట్ లో పేర్కొంది. సర్వీసు నిబంధనల్లో ఏమైనా మార్పులు జరిగాయని లేదా సమీప భవిష్యత్తులో ఈ నిబంధన ఆధారంగా ఏదైనా మార్పు జరిగే అవకాశం ఉందని భావించడానికి ఏదైనా కారణం ఉంటే, ఈ నిబంధన యొక్క చెల్లుబాటు గురించి మనం పరిశీలించాల్సిన అవసరం ఉంది. ఏదేమైనా, ఎటువంటి మార్పు జరిగినట్లు కనిపించడం లేదు మరియు తక్షణ భవిష్యత్తులో ఏదైనా మార్పు జరుగుతుందనే భయం కనిపించడం లేదు, ముఖ్యంగా ఈ అప్పీలులో కార్మికులకు ప్రాతినిధ్యం లేనందున ఈ ప్రశ్నను బహిరంగంగా ఉంచడం వాంఛనీయమని మేము భావించాము. కాబట్టి, ఈ ప్రశ్నపై అప్పీలుదారుని తరఫు విద్వాంసుడైన న్యాయవాది నుంచి మేము పూర్తి వాదనలు వినలేదు.

కాబట్టి ఈ నిబంధన చెడ్డదనే హైకోర్టు నిర్ణయాన్ని పక్కనపెట్టి, నిజంగా ఎప్పుడు అవసరమా అన్న ప్రశ్నకు తెరదించారు. సిపి, బెరార్ పారిశ్రామిక వివాదాల పరిష్కార చట్టంలోని సెక్షన్ 31ను వర్తింపజేయాలని భావించి హైకోర్టు తప్పు చేసిందని, పోస్టుల రద్దును రద్దు చేస్తూ హైకోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను నిలుపుదల చేయలేమని మా నిర్ణయం. పోస్టుల రద్దుకు ఆదేశిస్తూ 1961 మే 29న ప్రభుత్వం చేసిన తీర్మానాన్ని, తొలగింపు నోటీసులను రద్దు చేస్తూ హైకోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను కొట్టివేస్తూ ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను కొట్టివేస్తూ అప్పీల్ కు అనుమతిస్తున్నాం. సబ్ సీఎల్ నిబంధన చెల్లుబాటుకు సంబంధించి హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును పక్కన పెట్టాం.

జీవోలోని సీఎల్ 9లోని 3వ అధికరణ ప్రకారం ఎలాంటి చర్యలు తీసుకోరాదన్న హైకోర్టు ఆదేశాలను కూడా కొట్టిపేశారు. ఖర్చులకు సంబంధించి ఆర్డర్ ఉండదు.

అప్పీలుకు అనుమతి ఇవ్వటమైనది.